

інформації та ведення бухгалтерської справи з оцінки справедливої вартості слід покласти на бухгалтера, який відповідав би за ведення обліку оцінюваних активів і входив до складу Комісії. В даній бухгалтерській справі необхідно систематизувати всю інформацію щодо визначення справедливої вартості БА та сільгосппродукції. В справу доречно включати: протоколи засідань Комісії; акти визнання справедливої вартості за видами БА та сільгосппродукції; документи, що підтверджують ринкові ціни прийняті для розрахунку справедливої вартості; висновки та розрахунки Комісії виконані при застосуванні методів експертної оцінки та прийняття цін; звіти про оцінку ринкової вартості виконані залученими незалежними оцінювачами.

Література:

1. *Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку біологічних активів, затверджені наказом Міністерства фінансів України від 29.12.2006 р. № 1315 // Ліга: еліт Закон Copyright: ІАЦ «Ліга». – 2006-2008.*
2. *Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 28 «Зменшення корисності активів», затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 24.12.2004 №817.*
3. *Звітність сільськогосподарських підприємств за вимогами П(С)БО 30 «Біологічні активи»: Практичний посібник / [За ред. Лузана Ю.Я., Жука В. М.] – К.: Юр-Агро-Веста, 2008.-230с.*
4. *Звітність сільськогосподарських підприємств: Практичний посібник / [За ред. Лузана Ю.Я., Жука В. М., Дудки К. П.] – К.: Видавництво ТОВ «Юр-Агро-Веста», 2007.-200с.*
5. *Сук Л.К., Сук П.Л. Облік довгострокових біологічних активів // Бухгалтерія в сільському господарстві. - 2007. - № 6. - С. 45 - 48.*
6. *Сук Л.К. Бухгалтерський облік сільськогосподарської продукції // Бухгалтерія в сільському господарстві. - 2007. - № 6. - С. 49 - 52.*

Чучко М.І.
студ. гр. ЕОАс-11
Національний університет «Львівська політехніка»
Науковий керівник – Полякова Л.М,
к.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ГРОШОВИХ КОШТІВ ЗГІДНО МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ

Грошові кошти як високоліквідний елемент обігових засобів потребують особливого регулювання, а саме на рівні стандартів і законів. Інформація про грошові потоки суб'єкта господарювання є корисною, оскільки вона надає користувачам фінансових звітів основу для оцінки спроможності суб'єкта господарювання генерувати грошові кошти та їхні еквіваленти, а також потреби суб'єкта господарювання щодо використання цих грошових потоків. Економічні рішення, що їх приймають користувачі, вимагають оцінки спроможності суб'єкта господарювання генерувати грошові кошти та їхні еквіваленти, а також їх часу та визначеності. В закордонних країнах регулювання грошових коштів здійснюється згідно МСБО № 7 «Звіт про рух грошових коштів». Метою МСБО 7-го є вимоги до надання інформації про минулі зміни грошових коштів суб'єкта господарювання та їхніх еквівалентів за допомогою звіту про грошові потоки, який розмежовує грошові потоки протягом періоду від операційної, інвестиційної та фінансової діяльності. Суб'єктові господарювання слід складати Звіт про рух грошових коштів згідно з вимогами цього Стандарту та подавати його як складову частину за кожний період подання фінансових звітів. Користувачі фінансових

звітів суб'єкта господарювання зацікавлені в тому, як суб'єкт господарювання генерує і використовує грошові кошти та їхні еквіваленти. Це відбувається незалежно від характеру діяльності суб'єкта господарювання і від того, чи можна розглядати грошові кошти як продукцію суб'єкта господарювання, наприклад, у випадку фінансової установи. Грошові кошти потрібні суб'єктам господарювання, в основному, з однакових причин, якою різною не була б їх основна діяльність, від котрої одержують дохід, а саме: для здійснення операцій, погашення зобов'язань і забезпечення доходу інвесторам. В якості узагальнення інформації про грошові кошти з відповідність із МСБО №7 цей суб'єкт господарювання подає звіт про рух грошових коштів. МСБО № 7 не визначає формат звіту про рух грошових коштів, але він містить конкретні вимоги й пояснення щодо надзвичайних статей, відсотків і дивідендів, податку на прибуток, інвестицій у дочірні, асоційовані підприємства, рух грошових коштів в іноземній валюті, розкриття інформації про окремі аспекти руху грошових коштів. Інформація про рух коштів у результаті операційної діяльності може бути наведена із застосуванням прямого або непрямого методів. При використанні прямого методу для визначення чистої зміни коштів внаслідок операційної діяльності у звіті послідовно приводяться всі основні класи (статті) надходжень і витрат, різниця яких показує приріст або зменшення кошту. Непрямий метод передбачає відбиття у звіті суми чистого прибутку (збитку), що згодом послідовно коректується до величини чистої зміни коштів із включенням впливу негрошових операцій, пов'язаних з інвестиційною й фінансовою діяльністю. На практиці в основному переважає непрямий метод через його простоту. Інформацію про рух грошових коштів у результаті інвестиційної й фінансової діяльності необхідно подавати у звіті лише прямим методом. Це означає, що треба окремо приводити основні класи (статті) надходжень і витрат коштів по кожному виді діяльності.

В нашій країні, яка є невідемним елементом світової ринкової економіки, Порядок здійснення розрахунків грошовими коштами суворо регламентований чинним законодавством України. Порядок складання й подання звіту про рух кошту визначається П(С)БО 4 «Звіт про рух грошових коштів», що виданий в 1992 році. Звіт про рух грошових коштів повинен відбивати інформацію про грошові потоки підприємства за певний період у розрізі видів діяльності. Під грошовими потоками розуміють надходження й вибуття коштів і їхніх еквівалентів.

Негрошові операції (бартерні операції, обмін власних акцій на акції іншого підприємства й т.д.) не відбиваються у звіті, а вказуються в примітках до фінансової звітності. Структура звіту базується на класифікації видів діяльності: операційної; фінансової; інвестиційної. Порівнявши вимоги щодо відображення стану і руху грошових коштів в обліку і звітності за МСБО і П(С)БО слід відзначити наявність можливості застосування, по-перше, двох методів складання звіту про рух грошових коштів, по-друге, ступінь деталізації подання у цьому звіті інструкції.

Література:

1. Кодекс законів про працю України від 10.12.71 р. (зі змінами та доповненнями).
2. Закон України «Про облік грошових коштів» від 24.03.1995 № 108/95 – ВР.
3. Закон України «Про операції пов'язані з рухом грошових коштів» від 03.07.1991
4. Інструкція зі статистики грошових коштів від 13.01.2004 № 5.
5. Постанова Кабінету Міністрів України від 03.04.93 р. № 244 «Про облік грошових коштів» (зі змінами та доповненнями)